

РЕШЕНИЕ

№ 2299

гр. София, 28.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **12623** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.50, ал.1 от Закона за марките и географските означения (ЗМГО).

Образувано е по жалба на Е. „Е.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], 5309, [улица], чрез адв. Д. Ц. срещу Решение №127/15.06.2018 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България (ПВ).

Жалбоподателят релюзира доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорваното Решение, в частта, с която е отхвърлено искането за отмяна на регистрацията на марка рег. № 54365 Е., комбинирана, за стоките „захарни изделия“ от клас 30 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки (МКСУ). Сочи, че с оглед представените от притежателя на марката доказателства пред ПВ, евентуално би могло да се признае използване на процесната марка само и единствено за стоките „вафли“, но не и за общата категория стоки „захарни изделия“ от клас 30. Твърди също, че с приетите писмени доказателства е останало недоказано реално използване на марката по смисъла на чл.19, ал.2 ЗМГО за стоките, за които е постановен отказ за отмяна на регистрацията. Поддържа твърдение за нищожност на процесното решение, тъй като не е подписано от председателя на ПВ. Излага доводи, че марката е регистрирана и евентуално използвана по начин, който въвежда в заблуждение потребителите относно географския произход на стоките и услугите, тъй като се състои изключително от знак, който указва географски произход (Е.). Моли съда да отмени Решение №127/15.06.2018 г., в оспорваната му

част, както и поддържа искане за обявяване на нищожност на процесното решение. Претендира разноски.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Ц., който поддържа жалбата. Доводи за незаконосъобразност на оспорвания административен акт излага и в писмени бележки.

Ответникът - Председател на Патентното ведомство на Република България, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В писмени становища излага доводи за законосъобразност на оспорвания административен акт и счита, че не са налице сочените основания за отмяна. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], чрез процесуалния си представител юрк. В., оспорва жалбата. В писмено становище излага доводи, че процесното решение, в оспорваната му част е законосъобразно и не са налице основания за отмяната му. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в писмени бележки по същество на спора. Претендира за разноски, съгласно представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Административен съд София-град, Второ отделение, 50-ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Заинтересованата страна [фирма] е притежател на марка рег. № 54365 „Е.” - комбинирана, заявена с вх. № 70522/26.03.2004 г. и регистрирана на 17.03.2006 г. за стоки от класове 16, 29, 30, 31 МКСУ и услуги от клас 35 МКСУ, със срок на защита на регистрацията до 26.03.2024 г. За установяване на това обстоятелство по делото е приета Библиографска справка за марка.

Административното производство е започнало по искане с вх. № 1307787/28.07.2015 г. на жалбоподателя Архитектурно-етнографски комплекс „Е.“, [населено място] за отмяна на регистрацията на марка рег. № 54365 Е., комбинирана. Като основание за искането е посочено обстоятелството, че притежателят на марката „Е.“, рег. № 54365 не е използвал реално същата съгласно изискванията на чл. 19 ЗМГО. При условията на евентуалност е поискано заличаване на регистрацията поради това, че използването на марката може да въведе потребителите в заблуждение относно географския произход на стоките и/или услугите.

Срещу искането за отмяна/заличаване на регистрацията притежателят на марката е представил възражение вх. № 1317064/20.01.2016 г., в което са изложени твърдения за реално използване на марката „Е.“, като е посочено, че се произвеждат обикновени и тунквани вафли, които са един от основните продукти на [фирма], г. Горна О.. Твърди се, че същите се презентират на интернет страницата на дружеството, както и в продуктови каталози на фирмата. Посочено е, че продуктът с тази марка е един от най-често заявяваните за доставка от техните дистрибутори и големите търговски вериги. Към възражението дружеството е представило като доказателства – опаковка на вафла Е., договори за лицензия, каталози на [фирма] за 2002 г., 2003 г., 2004 г., 2006 г., 2009 г. и 2013 г. фактури и др. Възражава се също и срещу твърдението на молителя, че марката се използва по начин, който заблуждава относно географския произход на стоките, за които е регистрирана, като е посочено, че Е. е и древното име на р. Я., която не тече само през Г., а също и минава и през Велико Т., Горна О. и още много населени места. Според притежателя на марката Е., конкретно вафлата Е. е придобила широка популярност сред потребителите и не се асоциира с нищо друго

освен с вафлите на дружеството, които могат да бъдат открити във всеки голям супермаркет, малък квартален магазин или павилион.

Въз основа на събраните в административното производство доказателства и на основание чл.42, ал.3 ЗМГО, състав от отдел „Спорове“ на ПВ изразява мотивирано становище, че по отношение на стоките „захарни изделия“ от клас 30 МКСУ не са налице предпоставките на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО за отмяна на регистрацията на марка рег. № 54365 „Е.“, тъй като комбинираната марка е била реално използвана от своя притежател в релевантния петгодишен период. По отношение на останалите стоки и услуги от класове 16, 29, 31 и 35 МКСУ е прието, че марката не е била реално използвана по начините и в срока по чл.19, ал.1 във вр. с чл.13, ал.2 ЗМГО и следва да бъде отменена. В съответствие с това становище и на основание чл.46, ал. 4, 5 и 6 ЗМГО председателят на ПВ постановява оспорвания административен акт - Решение № 127/15.06.2018 г.

С него, на основание чл.46, ал.4, ал.5 и ал. 6 ЗМГО, е отхвърлено като неоснователно искането за отменяне на регистрацията на марка с рег. № 54365 „Е.“ – комбинирана, за стоките „захарни изделия“ от клас 30 на МКСУ. Със същото Решение е отменена регистрацията на марка рег. № 54365 „Е.“ – комбинирана, за стоките „кафе, чай, какао, захар, ориз, тапиока, саго, заместители на кафе; брашно и произведения от зърнени храни, хляб, сладкарски изделия, сладоледи; мед, меласа; мая, бакпулвер; сол, горчица; оцет, сосове (подправки); подправки; лед“ от клас 30 и за всички стоки и услуги от класове 16, 29, 31 и 35 от МКСУ, считано от 28.07.2010 г.

Решението, в частта, с която е отменена регистрацията на марка рег. № 54365 „Е.“ – комбинирана, за изрично и изчерпателно изброените стоки от клас 30 МКСУ, както и за всички стоки и услуги от класове 16, 29, 31 и 35 от МКСУ, не е оспорено от страните в административното производство и настоящият решаващ състав приема, че е влязло в сила.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно-маркова експертиза (СМЕ). Заключение на вещото лице инж. В. Ш. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно изготвено, като видно от същото е, че марка рег. № 54365 „Е.“ – комбинирана, в периода 28.07.2010 г. – 28.07.2015 г. е била използвана от маркопритежателя по начин, който не се различава съществено от вида, в който марката е регистрирана. Посочено е, че думата Е., представляваща словен елемент от състава на комбинираната марка, предвид множеството си смислови значения, не може еднозначно да се възприеме от потребителите на територията на РБългария като указание относно географския произход на стоките, за които същата се използва. Вещото лице е посочило също, че стоките са с произход от Горна О., който е разположен по поречието на р. Я., чието древно име е Е..

За установяване на твърдените от заинтересованата страна [фирма] факти за реално използване на процесната марка с рег. № 54365 за обозначаване на стоки от клас 30 „захарни изделия“ са приети относими писмени доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е от активно легитимирано лице – адресат на акта и в преклузивния тримесечен срок за оспорване, установен в чл.50, ал.1 ЗМГО.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение № 127/15.06.2018 г. е постановено от зам.-председателя на ПВ на РБългария, компетентен орган по смисъла на чл. 46, ал. 4, 5 и 6 от ЗМГО, въз основа на Заповед за заместване № 290/14.06.2018 г. (л. 172) на председателя на ПВ за дата 15.06.2018 г., т.е. от материално компетентен орган, в пределите на неговата власт.

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, установени в чл.42 – чл.46 ЗМГО. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Настоящият решаващ състав приема, че в оспорваната му част Решението е съответно на материалноправните норми и на целта на закона.

Съгласно легалното определение, дадено в чл.9, ал.1 ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представен графично. С разпоредбата на чл.25, ал.1, т.1 ЗМГО е предвидена изрична възможност за отмяна на регистрацията на марка по искане на всяко лице, когато в срок от пет години от датата на регистрацията притежателят не е започнал реално да я използва на територията на Република България във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, или използването е било преустановено за непрекъснат период от пет години. Дефиниция на понятието „реално използване” е дадена в чл.13, ал.2 и чл.19, ал.2 ЗМГО и това е: 1) използване в търговската дейност чрез поставяне на знака върху стоките или върху техните опаковки; 2) предлагане на стоки с този знак за продажба или пускането им на пазара, или съхраняването им с тези цели, както и предлагането или предоставянето на услуги с този знак; 3) внос или износ на стоки с този знак; 4) използването на знака в търговски книжа и в реклами; 5) използване на марката от притежателя ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана; 6) поставяне на марката върху стоките или върху тяхната опаковка в Република България, независимо от това, че са предназначени само за износ.

От анализа на цитираните норми следва извод, че реалното използване на марката е използване с цел да се идентифицира произходът на стоките или услугите, за които е регистрирана, като създава и запазва пазарен сектор за тези стоки/услуги.

В настоящия случай са ангажирани безспорни доказателства, че в релевантния 5г. период от 28.07.2010 г. до 28.07.2015 г., заинтересованата страна [фирма] е използвала марката „Е.” за обозначаване на стоките „вафли“ - част от продуктовата категория „захарни изделия“, чрез поставяне на знака върху техните опаковки. Безспорно установено е с приетите множество фактури за доставка и копия от рекламни брошури на търговски вериги, че в периода юли 2010 г. – юли 2015г. стоките „вафли“ с марка „Е.” са били разпространявани на пазара, без ограничения в географския район.

В настоящия случай е спорен въпросът дали процесната марка е била използвана във вид, който не се различава съществено от вида, в който е била регистрирана. Настоящият решаващ състав приема, че отговорът на този въпрос е положителен.

Съгласно чл. 19, ал. 2, т. 1 от ЗМГО (отм.) за реално използване на марката се приема използването ѝ във вид, който не се различава съществено от вида, в който марката е била регистрирана. В случая, за обозначаване на стоките от клас 30 МКСУ „вафли“ е използвано словото Е., изписано с идентичен шрифт и форма на буквите и навсякъде е оградено с контур. Единствената разлика е, че словото в използваните варианти е дадено в негатив, т. е. буквите са бели, а контурът е тъмен, докато в регистрирания вариант в позитив е с тъмни букви и светъл контур, но отличителността на процесната марка във вариантите, в които е използвана, не е променена. На някои от използваните варианти присъства логото „Захарни заводи“, но това също не променя отличителния характер на марката във формата, под която е била регистрирана. На следващо място се вижда също, че в използваните варианти има добавени в шрифт различни словни елементи като: „НОВО“, „тунквана вафла с мек завладяващ вкус“, „peanuts“, „с вкус капучино“, „вкус на крем какао“, „най-добър вкус“, „morello“, както и фигуративни елементи (черешки, фъстъци, какао на прах), но всички те са указания за характеристиките на вафлите, изобразяват характерни съставки на вафлите, т.е. описват вкуса им, като не променят отличителността на процесната марка. В процесния случай добавените в знака съпътстващи елементи не променят факта, че съществена за отличителността на марката е думата „Е.“, която дава възможност на потребителите да идентифицира стоките на заинтересованата страна [фирма]. По изложените доводи съдът обосновава извод, че по отношение на процесните стоки от клас 30 МКСУ „вафли“ марката е била реално използвана по смисъла на чл.19, ал.2 във вр. с чл.13, ал.2 ЗМГО във вид, който не се различава от вида в който е била регистрирана. В този смисъл е и заключението на вещото лице по възложената СМЕ, което е пълно, компетентно изготвено и обосновано, с оглед на което съдът го кредитира изцяло.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че неправилно председателят на ПВ е отхвърлил искането за отмяна на процесната марка за стоките „захарни изделия“ от клас 30 МКСУ, тъй като представените от притежателя на марката доказателства пред ПВ свидетелствали за използване на процесната марка единствено за стоките „вафли“, но не и за „захарни изделия“. Обхватът на закрила на една марка се определя от списъка със стоки, за които тя е получила регистрация. Този списък се посочва от заявителя и административният орган по никакъв начин не може да го променя или видоизменя. В настоящия случай доказателствата свидетелстват, че марката е използвана за стоките „вафли“. Вафлите са конкретна стока, която попада в обхвата на термина „захарни изделия“, за каквито стоки е регистрирана марката. Притежавайки закрила на марката си за захарни изделия, притежателят ѝ я е използвал за означаване именно на захарно изделие, поради което съдът счита, че правилно регистрацията не е отменена за тези стоки. Недопустимо е регистрацията на марката да се запази само за стоките „вафли“, тъй като такъв термин не присъства в регистрацията. Посоченият в регистрацията термин е „захарни изделия“, който представлява обобщена категория стоки от клас 30 на МКСУ, към която категория спадат всякакъв вид стоки, които попадат в обхвата на това понятие (всички видове захарни изделия), в това число и захарните изделия „вафли“, за които има представени достатъчно доказателства, че същите са реално използвани.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че процесната марка въвежда в заблуждение потребителите относно географския произход на стоките и услугите, тъй като се състои изключително от знак, който указва географски

произход на стоките, за които е регистрирана (Е.). В чл.11, ал.1, ЗМГО при изрично и изчерпателно изброяване са установени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка. В т.4 е предвидено, че не се регистрира марка, която се състои изключително от знаци или означения, които указват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите. Според разпоредбата на чл.26, ал.1 ЗМГО регистрацията на марка се заличава, когато е извършена в нарушение на изискванията по чл. 2 и 11.

Думата „Е.“ има многобройни значения и същата може да се възприеме смислово от потребителите по много и различни начини, сред които: древното име на река Я., в С. България, която преминава през общини Г., Д., Велико Т., Горна О., Полски Т., Бяла и Ценово; Е. е и квартал на [населено място]; Е. е и Общински културен институт Етнографски музей на открито „Е.“ – Г.; Е. е и футболен отбор; вид газирана напитка. Словният елемент „Е.“ не би се възприел от потребителите като географски термин, който носи информация за мястото на производството на вафлите. Още повече, че както и вещото лице обосновано излага в изготвеното заключение, предвид многобройните значения на думата „Е.“, че същата не може еднозначно да се възприеме от потребителите на територията на РБългария като указание относно географския произход на стоките, за които се използва. При това стоките, които се означават с процесната марка, са с произход от [населено място], който е ситуиран по поречието на р. Я., чието древно име е Е.. Предвид многобройните значения на думата „Е.“, настоящият съдебен състав счита, че същата по никакъв начин не може да се възприеме като еднозначно указваща географския произход на стоката. Още по-малко процесната марка може да се свърже с Е. „Е.“, тъй като същият изобщо не представлява наименование на географска локация и по никакъв начин не може да се свърже с понятието „географски произход“.

По изложените съображения съдът приема, че Решение № 127/15.06.2018 г. на Председателя на Патентно ведомство е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна.

С оглед претенцията за разноски от ответника на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, такива следва да бъдат присъдени на ответника за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 200 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

С оглед изхода на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК, оспорваният следва да бъде осъден да заплати на заинтересованата страна сторените

по делото разноси в размер на 895 лева, от които 695 лева заплатен депозит за вещо лице по допуснатата СМЕ, както и юрисконсултско възнаграждение в минимален размер на 200 лв., определен съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, своевременно поискани и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Ръководен от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. „Е.“, ЕИК[ЕИК], срещу Решение №127/15.06.2018 г. на Председателя на Патентно ведомство на Република България, в частта, с която е отхвърлено искането за отмяна на регистрацията на марка рег. № 54365 Е., комбинирана, за стоките „захарни изделия“ от клас 30 на Международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки.

ОСЪЖДА Е. „Е.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], 5309, [улица], да заплати на Патентно ведомство на Република България, с адрес: 1040 С., бул. „Д-р Г. М. Д.“ № 52-Б, сумата от 200 (двеста) лева, представляваща разноси за юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Е. „Е.“, ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], 5309, [улица], да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], сумата от 895 (осемстотин деветдесет и пет) лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ: